

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 314/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Okresného súdu Bratislava IV vedenom pod sp. zn. 7 C 237/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 237/2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti označil za porušovateľa svojich práv okresný súd a jeho sudkyňu JUDr. H. K., „ktorá od dňa podania žaloby 13. 09. 2004 naďalej porušuje

všetko čo sa dá, protizákonne vymáha poplatok - hoci je žaloba zo zákona oslobodená od poplatkov; protizákonne odmieta ustanoviť advokáta na dovolacie konanie, rozhoduje chybné, keď jediným jej cieľom je konanie 7C/237/05 zmariť za každú cenu. Sudkyňa K. zjavne porušuje čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 medzinárodného dohovoru.

Krajský súd Bratislava, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava v konaní 14Co/220/2009-222 zo dňa 07. 09. 2009 rozhodol úmyselne chybné o neustanovení advokáta na dovolacie konanie, hoci sťažovateľ nemá peniaze na nákup advokáta, čo preukazuje do zbláznenie je plne invalidný a nositeľom TZP, nemá možnosť zárobku, nemá príjem väčší ako 1.4-násobok životného minima, majetok - byt v Žiline má na príťaž (v spise je sprostredkovateľská zmluva) a byt v ktorom žije 1-iz. v B. je pod hrozbou dražby pre platobnú neschopnosť. Sťažovateľ považuje chybné a opakovane chybné rozhodnutia, ktoré sú v rozpore so zákonmi (vynucovanie poplatku v rozpore so zákonom) zamietanie vecí, a početne chybné rozhodnutia odvolacieho súdu, sú šikanóznym výkonom súdnictva a jej definitívou ma byť dokonaná justičná vražda vyčerpaním sťažovateľa sústavným porušovaním jeho základných práv a sústavným popieraním týchto práv...

Žaloba bola podaná dňa 13. 09. 2004 a vec je stále na prvostupňovom sude. Meritom žaloby je náhrada škody od štátu SR v zastúpení MS SR a GP SR, keď sudca JUDr. I. A. a prokurátor JUDr. J. C. maria trestno-právne konanie proti mafiánskej rodine P. ORP-243/OEK-B4-2002 (predtým OUV-3210/94) už 16-rokov. Ako poškodený v konaní ORP-243/02 vystupuje sťažovateľ, keď škoda predstavuje 5,000.000.- Sk.

Sťažovateľ predložil Okresnému súdu BA 4 aktuálne majetkové pomery. Nemá peniaze na originály alebo overene kópie. Európskemu súdu stačia kópie. Originály potvrdení mohol sťažovateľ ukázať na pojednávaní, ale súdy sa vyhýbajú verejnému prerokovaniu vecí a rozhodujú len tak, ako príde, aký mrak. Predovšetkým tak aby poškodzovali sťažovateľa, hoci aj protizákonne, protiústavné a proti medzinárodným dohovorom.“

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že:

„II.A. Okresný súd Bratislava IV v konaní 7C/237/05 porušuje práva sťažovateľa D. B. garantované čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje štátu Slovenská republika zaplatiť D. B. škodu vo výške 5,000.000 Sk = 165.970 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu, podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava IV zaplatiť D. B. sumu 100.000 Eur ako primerané zadosťučinenie a Krajskému súdu Bratislava prikazuje zaplatiť 200.000 Eur za opakované porušovanie jeho práva na spravodlivé konanie, verejné prerokovanie veci a účinný opravný prostriedok v lehote 15 dní od dna doručenia nálezu.

V prípade omeškania sú obidva súdy povinné zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške 17.6 % z dlžnej sumy od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.

II.D. Okresný súd Bratislava IV je povinný zaplatiť trovy sťažovateľa a advokáta v lehote 15 dní“.

V sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby mu ústavný súd ustanovil v konaní právneho zástupcu z dôvodov, že *„nemá peniaze na advokáta, zo známych dôvodov, nemá žiadne príjmy od mája 2006 naďalej žije na dlh, je invalid a nemá možnosť zárobku, žije v bezprávnom štáte, ktorý funguje ako zločinecký štát, chráni zločincov a ich záujmy.“*

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní posudzovanej sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ namieta skutočnosť, že uznesením č. k. 7C/237/2005-214 z 28. mája 2009 mu okresný súd neustanovil advokáta pre dovolacie konanie s odôvodnením, že navrhovateľ pre účely ustanovenia zástupcu nespĺňa predpoklady oslobodenia od súdnych poplatkov. Okresný súd tiež konštatoval, že podľa jeho právneho záveru ide zo strany navrhovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. O odvolaní sťažovateľa rozhodoval Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý uznesením č. k. 14Co/220/2009-222 z 28. júla 2009 uznesenie okresného súdu potvrdil.

V zmysle princípu subsidiarity sú hranice právomoci ústavného súdu limitované tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak túto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy nie je príslušný na preskúmanie napadnutého uznesenia okresného súdu, pretože preskúmanie tohto rozhodnutia patrí v prvom rade do právomoci všeobecného súdu (v danom prípade krajského súdu rozhodujúceho v rámci odvolacieho konania). V namietanej veci sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 C 237/2005-214 z 28. mája 2009 odvolanie, o ktorom krajský súd svojím uznesením č. k. 14 Co/220/2009-222 z 28. júla 2009 rozhodol tak, že uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa obsahuje urážlivé a nepravdivé výroky a neopodstatnené obvinenia celého justičného systému.

Sťažovateľ tvrdí, že je „šikanovaný“ súdmi, ktoré vo vzťahu k nemu nespravodlivo rozhodujú a naznačuje aj zaujatosť sudcov všeobecných súdov pri rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004). Tiež v zmysle rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 52/06 v prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu návrhu na začatie konania pred ústavným súdom môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a uráža všeobecné súdy a ich sudcov v rozpore s princípom zachovávanía slušnosti a úcty k súdom.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva. Napokon súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený (napr. III. ÚS 65/08, I. ÚS 106/08, I. ÚS 129/08, II. ÚS 226/08, I. ÚS 313/08, I. ÚS 337/08, I. ÚS 64/09), avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol, a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2009